

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-07-08

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 3 4

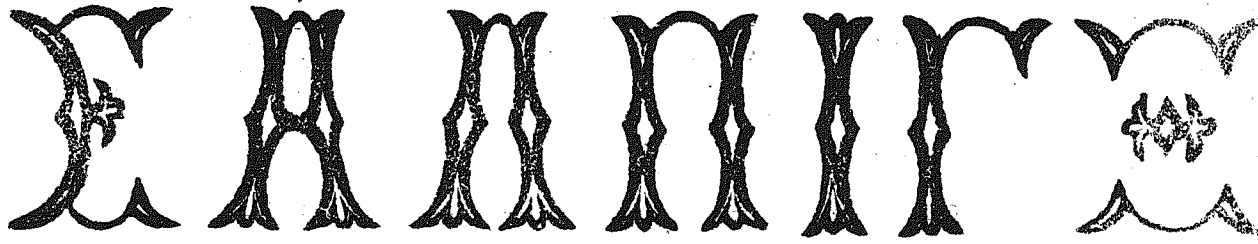
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10469>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8.
Ἐν ταῖς χωρίαισι « 6.
Ἐν δὲ τῷ ἔξωτι-
κῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριφαὶ
κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελέω δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας νὰ δέχωμαι ἀμὰ νὰ ἔχω καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὧν χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελέω ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸ χάνι τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησῶ 1 Ἰουνίου 89.

Σταῦρος Ματεΐδης.

ΠΟΥ ΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΣΑΣ;

Μόνη σήμερον ἐγκαθιδρυθεῖσα ἐν Κύπρῳ Ἀρχὴ, νόμιμος, ὡς μὴ ἰσχύοντος κατ' αὐτῆς οὐδενὸς νόμου καὶ ἰσχυρὰ ὡς μὴ ἀνατρεπομένη ὑφ' οὐδενὸς τοιούτου, πρὸ τῆς ὁποίας κλίνουσι τὸν αὐχένα ταπεινῶς καὶ τῆς ὁποίας τὴν δύναμιν αἰσθάνονται καὶ Κυβερνήται καὶ ἄρχοντες, μὲν ἡ Κυβερνήσις σήμερον πανίσχυρος καὶ μοναρχική, ἡ ἀπόλυτον ἐξουσίαν κεκτημένη ἐπὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων, εἶνε οἱ κακούργοι οἱ ζωοκλέπται, οἱ δεινροξέστατοι. Τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῆ καὶ τίς ἐτόλμα νὰ προῖδῃ καὶ προείπη ὅτι ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Μ. Βρετανίας θὰ κατῆντα ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἔρμαιον τῶν ληστῶν καὶ τῶν κακούργων χωρὶς νὰ θεωρηθῆ ἀνόητος; Καὶ ὁμοίως ἰδοὺ ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία

κυρίως τῶν κατοίκων εὐρίσκονται εἰς προβληματικὴν ἀσφάλειαν, ἡ ἀθλιότης τῆς καταστάσεως κατῆντησεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον πλεόν, καὶ οἱ χωρικοὶ εὐρίσκονται εἰς σημεῖον ἀπελπισίας.

Μυθῶδεις καὶ ἀπίστευτοι καταντοῦν ὅσαι καθ' ἐκάστην συμβαίνουσιν ἐν τῇ νήσῳ καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λεμησσοῦ καὶ τῷ διαμερισματι Αὐδήμου Ζωοκλοπαί. Δὲν ἔμμενεν ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου νὰ μὴ ἐκλάπησαν δις καὶ τρίς τὰ ζῶα τὰ ὁποία τότε μόνον εὐρίσκει ἀφοῦ πληρώσῃ, ἐὰν ἔχη, βαρέα λύτρα. Πλεῖστα τούτων ἐπιβάλλονται εἰς πλοῖα εἰς ἀποκεντρὸν τι μέρος καὶ ταξειδεύουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χωρὶς νὰ γείνηται τοῦτο γνωστὸν καὶ νὰ καταδιώκωνται. Κατῆντησαν οἱ χωρικοὶ νὰ κλειδόνωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των τὰ ζῶα διὰ νὰ τὰ προφυλάξωσι. Δὲν δύνανται νὰ τὰ ἀφήσουν οὐδὲ στιγμὴν νὰ νέμωσιν ὡς συνήθως εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ κοιλάδας, ὧν ὁ χόρτος διὰ τοῦτο μένει ἀνέπαφος. Αἱ ἀποξέσεις δένδρων, τὸ νέον τοῦτο τρομερὸν μέσον ἐκδικήσεως κατ' ἐκείνων οἵτινες τολμῶσι νὰ ἐστομίσωσι καὶ μίαν μόνην λέξιν κατὰ τῶν κλεπτῶν, κατῆντησαν τόσον συνήθεις, ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ φυτεύσῃ ἢ νὰ περιποιηθῆ δένδρον. Οἱ κακούργοι τοσοῦτον ἐθρυσύνθησαν, ὥστε εἰς τὸν ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο χωρίον μέλλοντα νὰ μεταβῆ, ἐπέρχεται δις καὶ τρίς ἡ ἰδέα ἐξομολογήσεως καὶ κοινωνίας. Εἶνε λοιπὸν κατάστασις αὕτη; Ποῦ λοιπὸν ἡ διοικήσις τοῦ τόπου τούτου, ποῖον τὸ ἔργον τῆς, ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι τῆς;

Ἀπορίας ἄξιον εἶνε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ εἰσέτι λίαν κατεπίγουσαν τὴν λήψιν ἐκτάκτων καὶ δραστηρίων μέτρων καὶ ἐξακολουθεῖ θεωμένη ἀπαθῶς τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ ἐλπίζουσα βελτίωσιν ἐκ τῶν δι-

καστηρίων μόνον, ἐκ τῶν ποινικῶν καταδιώξεων καὶ ἐκ τῶν τιμωρίων, αἵτινες σχεδὸν πάντοτε ἐπιβάλλονται εἰς μόνους τοὺς μὴ ἰκανῶς ἐξησκημένους εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ἢ ἀναμένουσα τὴν ἐπέμβασιν τῆς Θεῆας Προνοίας.

Τὸ ἄριστον καθ' ἡμᾶς μέσον, ὅπερ ἐκθύμως ὑπεστηρίζαμεν ἀνέκαθεν, ἡ εἰς διάφορα δηλονότι μέρη σύστασις ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἐφαρμοσθὲν πέρυσιν ἐπί τινα καιρὸν εἰς διαμερισμὰ τῆς Πάφου, τὸ μᾶλλον λυμαινόμενον ὑπὸ ληστῶν καὶ κακούργων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰκανωτάτου κ. Ὀγγλεῦ, ἐπέφερε θαυμάσιον ἀποτέλεσμα. Ἀπὸ πολλῶν χωρίων μιᾶς ἐκτεταμένης ἐκεῖ περιφερείας καθήσυχασαν ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου καὶ ἐγκλήματα καὶ κακούργηματα. Οἱ φιλήσυχοι κάτοικοι τῶν χωρίων ἐκείνων μακαρίζουσι σημερον τοὺς ὀλίγους ἐκείνους μήνας καθ' οὓς ὁ δραστηριώτατος κ. Ὀγγλεῦ μετὰ τινος σώματος ζαπτιέων ἐφρούρει τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν. Εἰρηνικωτέραν ζωὴν ἐκείνης δὲν ἐνθυμοῦνται. Καὶ ὁμοίως ἀντὶ νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, κατηγγήθη, ἀπαλλαγέντος καὶ τοῦ κ. Ὀγγλεῦ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας. Ἀρκετῆς λοιπὸν ἡσυχίας ἀπέλαυσαν οἱ δυστυχεῖς τῶν μερῶν ἐκείνων κάτοικοι, διὰ νὰ ἔχωσι νὰ δαπανῶσιν ἤδη ἀφειδῶς.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν λαὸν εἶνε ἔμπορος καὶ ὁ λαὸς ἀγοραστής. Πωλεῖ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν λαὸν τὴν περιφροσύνησιν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας του, τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ὁ λαὸς καταβάλλει τὸ τίμημα τούτων, τὸν φόρον. Ἐν Κύπρῳ τὸ τίμημα καταβάλλεται ἀδιακόπως μέχρις ὀβολοῦ προπληρωτέον καὶ εἰς ὑψηλὴν τιμὴν, διότι τὸ ἐμπόρευμα λέγεται ὅτι εἶνε ἀγγλικῆς

κατασκευῆς καὶ, ἀντὶ νὰ τυγχάνῃ ὁ ἀγοραστής καὶ χάριτος τίνος, περισσεύματος τίνος, ἐκπτώσεως τίνος τόσα τοῖς ἐκατόν, καθυστερεῖ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα.

Ὑπῆρχον, ἐγείναν καὶ ἐξακολουθοῦσι γινόμενοι καθ' ἐκάστην νέοι νόμοι πρὸς τίνα σκοπὸν; πρὸς εὐνομίαν, τάξιν, ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν. Ἄλλ' ὁ λαβύρινθος ὁλος ἐκεῖνος τῆς νομοθεσίας συντελεῖ μόνον εἰς τὸ νὰ περικλείῃ καὶ περιορίσῃ τοὺς ἡσυχούς καὶ τιμίους, παρ' οἷς καὶ μόνους ἔχει ἰσχύν καὶ πέρασιν, παρ' οἷς καὶ μόνους τυγχάνει σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως. Περικλείει μόνον καὶ φράττει τὴν ἐξόδον τῶν ἀθῶν γένων καὶ νεανίδων καὶ ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Μινώταυρον.

Ὑπῆρχον, ἐγείναν καὶ νέαι σχεδιάζονται νὰ γείνωσι φυλακαὶ πρὸς τίνα σκοπὸν; πρὸς περιορισμὸν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἀτάκτων, τῶν λυμαινόμενων τὸ ἀγαθὸν ποίμνιον λύκων. Ἄλλ' ἐν αὐταῖς κατακρατοῦνται τὰ πρόβατα, διότι τὸ μὲν ἐπήδησε καὶ ἐπαιξε καὶ διότι τὸ δὲ ἐχόρευσε καὶ νηθύμησεν, οἱ δὲ λύκοι ἀφίνονται νὰ διαιτῶνται ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐκεῖ ἔνθα ταῖς ἀρέτκει καὶ ἐκεῖ ὅθεν ἀνενοχλήτως δύνανται νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἔργον των.

Ποῦ λοιπὸν ἡ ἰσχύς σας; ποῦ τὰ διάφορα νομοθετήματά σας; ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι σας;

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Τῇ « Σάλπιγγι ».

Λήγει ἤδη τὸ σχολικὸν ἔτος καὶ ἡ ἀπειράριθμος τῶν διδασκάλων χορεία κινητοποιεῖται, πρὸς ἀποδιώξιν τῆς νάρκης καὶ τῆς ὀσθαλγίας, πρὸς ἀπόλαυσιν μικρᾶς ἐλευθερίας, πρὸς ἀπόκτησιν ὑγείας καὶ εὐεξίας, καὶ πρὸς . . . Θεσιθρίαν. Τὸ εἶ τ' αὐτὰ πράττειν ραδίον ἐξ ἡμερῶν τοῖς διδασκάλοις, ἀλλὰ τὸ εἶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ μένῃ εἶνε λίαν χα-

ΔΙΑΦΘΡΑ.

Μας επεσκεφθησαν οι καυσω-
νες εν ολη τη μεγαλειότητι των.
Δεν τολμά τις να εξέλθη της οι-
κίας του.

Αύριον αρχονται αι εξετά-
σεις του δημοτικού σχολείου Κα-
θολικής.

Συνεπεία των εν Βάδου Χάλ-
φα ταραχών, ημισυ τάγμα αγγ-
λικού στρατού εκ Μελίτης με-
ταβαίνει εις Αίγυπτον, ως και
ολόκληρον το ένταυθα σταθμεύ-
ον, υπερ αναχωρεί προσεχώς ως
λέγεται.

Προσεχώς παρασταθήσεται
εν τη αυλή της λέσχης «Ενώ-
σεως» το λαμπρόν, περιπετειώ-
δες, συγκινητικώτατον και διδα-
κτικώτατον δράμα «Ο ταχυ-
δακτυλοργός» και η άστειοτά-
τη, ευφυστάτη και πλήρης αττι-
κού αλατος Κωμωδία «Γάμος
άνευ νύμφης» του κ. Ραγκαβή.
Η επιτυχία προμηνύεται λαμ-
πρά, είμεθα δε βέβαιοι ότι και το
κοινόν θ' απέλθη λίαν ηύχαρι-
στημένον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Αύριον Κυριακήν μετά την θεί-
αν Λειτουργίαν η Έφορία των εκ-
παιδευτικών της πόλεως κατα-
στημάτων δίδει λόγον των πρά-
ξεών της εν τη αίθούση του άλ-
ληλοδιδασκτικού σχολείου. Είς την
λογοδοσίαν ταύτην, όλως εξαιρε-
τικήν έφέτος, διότι περί πολλών
σπουδαίων ζητημάτων γενήσε-
ται σκέψις άφορώντων την εν τῷ
μέλλοντι συντήρησιν των σχολεί-
ων, ελπίζεται ότι θα παρευρε-
θώσιν οι τε συντελεσταί των
σχολείων και σύμπαντες οι πο-
λίται, οι τά καλά της παιδείας
συναισθανόμενοι και υπέρ της
διατηρήσεως των σχολείων έν-
διαφερόμενοι.

Επίσης την 4 μ. μ. ώραν,
αύριον εν τη αυτῃ αίθούση, δώ-
σει λόγον των πράξεών της και
η Επιτροπή των 2 Εκκλησιών,
μεθ' ε εις νέαν έκλογην τοιαύτης
θα προβώσι κατά το σύνηθες οι
παρευρεθησόμενοι.

Λαμβάνω την τιμήν ν' αναγγείλω, ότι
από της 10/22 Ιουλίου άνοίγω Ιδιωτικόν
σχολείον προσωρινώς κατά το διάστημα της
δημήνου διακοπής των μαθημάτων εν τη
αίθούση του παρ' ημίν Έλληνικού Σχολείου,
εις το όποιον δύναται πᾶς τις άντι μηνιαί-

λεπόν παρά πολλοίς τούτων. Χω-
ρίου μεταλλαγέντος τά χωρία γλυ-
κέα και αρχεται λοιπόν η μετα-
νάστροφίς, ως η γενική εκείνη με-
τακομιδή των Αθηναίων καθ' ε-
κασον Σεπτέμβριον καθ' ον ο μη
είδως νομίζει την πόλιν όλην εκφύ-
γουσαν της πόλεως. Δύναται τις εί-
πεν ότι η παιδεία περιφέρεται κα-
τά τους δύο τούτους μήνας εν Κύ-
πρω, λίαν σοβαρώς, ζητούσα ανά-
παυσιν εις άλλα νέα ανάκλιτρα.

Και αρχεται λοιπόν ύφ' εκάστου
διδασκάλου νέα έκλογή νέου χωρί-
ου, του μὲν άρεσκομένου πλειότερον
εις άλλο και του δε καταστάντος
μισητού εις τούτο και των πλείων
επιθυμούντων τά παχυμισθότερα,
και πολλών εκλιπαρούντων την του
αλλού θέσιν άντι μικροτέρου μι-
σθοῦ και μάλλον των άλλων επι-
τυγχάνοντων των τελευταίων, διότι
παρά τοις άμαθεσι και άπαιδευτοις,
παρ' οίς ουτε η ικανότης νοείται
και εκτιμάται ουτε η ύπηρεσία κρί-
νεται, αι τοιαύται θέσεις δύνανται
νά τίθωνται εις μειοδοσίαν και θα
επιτυχάνη πάντοτε ο με ολιγώτε-
ρον μισθόν δεχόμενος αυτάς.

Κίνησις λοιπόν τρομερά, σεισμοί και
κλονισμοί της παιδείας κατ' αυτάς,
ητις άφειδώς χυθείσα εκ των οφρα-
νών δωμάτων, ουχι δια πλειοδοσίας
αλλά δια μειοδοσίας διανέμεται τη
ευτυχί του Ζήνωνος και Ευαγόρου
πατριδι. πλουσία θ' ούσα και άρθρον
ουδ' επισκοπής δείται παρά των άρ-
μοδιών. άλλ' άφίεται μόνη να κατα-
λάβη ως ο αήρ πάντα κενόν χωρον
και πᾶσαν κενήν κεφαλήν.
«Πολλοί δε εις τούτον των πατέρων
προβαινουσι φιλαργυρία, άμα και μι-
σοτεκνίας, ωςθ' ένα μη πλείονα μισθόν
τελέσειαν, ανθρώπους του μηδενός τι-
μίους αίρουνται τοις τέκνοις παιδευ-
τάς, ευωνον άμαθίαν διώκοντες.»

X.

ΣΟΛΕΑ.

Αξιότ. κ. Συντ. της «Σάλπιγγος»
Η κατά την βόρειον κλιτών του
Ολύμπου εκτεινομένη κοιλάς των
Σόλων άπ' αρχαιοτάτων χρόνων
έφημιζετο διά τε την φυσικήν αυτης
καλλονήν και την γονιμότητα του
εδάφους της. Αναδιφών τις τάς ο-
λίγας σελίδας των ιστοριών ημών
άδύνατον να μη σχηματίση σταθε-
ράν γνώμην περί της ευδαιμονίας
της περιρρύτου ταύτης κοιλάδος,
αναλογιζόμενος τά πλεονεκτήματά,
άτινα η πλουσία φύσις επιλοδώρη-
σεν αυτῃ. Επί των ένθεν και ένθεν
λόφων εύσχοιοι πεύκαι σείουσιν ύ-
περηφάνως τους άειθαλείς αυτών
κλώνας, πληθύσμεν ελαιών και άλ-

λων όπωροφόρων δένδρων ποικίλλει
το κλιμακηδόν άνυψούμενον έδαφος,
ο δε άνεξαντλητος και ευεργετικός
Κάρης διασχίζων ανά μέσον τάς
λιπαράς εκείνας γαίας άρδεύει αυ-
τάς άφειδώς. Και όμως μετά το-
σαύτα δώρα, άν άποβλέψωμεν εις
την οικονομικήν της μαγευτικής
κοιλάδος κατάστασιν δεν θα δυνη-
θώμεν να περιορίσωμεν τά αισθή-
ματα ημών και να μη αφήσωμεν
να ράνη το επίζηλον τούτο έδαφος
έν τρυφερόν δάκρυ. «Όσσην μεγαλο-
πρέπειαν, ζωηρότητα και άρμονίαν
παρατηρούμεν εις την θάλλουσαν
φύσιν, τότεν σύγχυσιν, άτονίαν και
περισολήν καθορώμεν επί του βίου
των κατοίκων.

Από της ένταυθα άριζεώς των
Αγγλων ύπό φυσικήν άποψιν το δια-
μέρισμα της Σολέας εκαλλύνθη, έ-
παχρύντως περιφρουρουμένων των
πέριξ δασών, άλλ' ύπό οικονομικήν
περιήλθεν εις το έσχατον σημεϊον
της έλεεινότητος. Ο βίαιος και
σκληρός τρόπος της εισπράξεως, ο-
ρις προς τοις άλλοις ηνάγκασε τους
γεωργούς να ύποκύψωσιν εις ύπέ-
ρογκα χρέη, οι βαρείς κτηματικοί
φόροι ως και το πλήμμελές και έ-
επιζήμιον έπικρατούν σύστημα της
εκτιμήσεως, επήνεγκον τον παντελή
όλεθρον. Μυριάδες οι κάτοικοι εξέθε-
σαν τά δίκαια παραπόνά των προς
την Σεβ. Κυβέρνησιν, αυτη δε εις τάς
άδρόφρονας άπαντήσεις της επιτάττει
έσαι καρτερίαν, επιλέγουσα ότι από
πολλού ήδη τά προτεινόμενα έπα-
σχολούσι το πνεύμα αυτης.

Και τά μὲν εκ τούτου ελπίζωμεν.
Διατι όμως των εξ ημών αυτών
να ολιγωρώμεν; Το διαμέρισμα της
Σολέας άπ' ικανών ήδη χρόνων έθε-
ωρείτο λίαν φιλομαθές, μεγάλην δε
πρό τινος κατέδειξε σπουδήν εις την
σύσασιν σχολείων, εις τρόπον ώστε
και το ελάχισον χωρίον ίδρυσεν τοι-
ούτον, άλλά δυσυχώς η φιλομουσία
των κατοίκων κατέρρευσε μετά της
οικονομικής αυτών καχεξίας. Τά πλει-
στα των σχολείων, η εκλεισαν τάς
θύρας, η εύρίσκοντι πνευσιώντα, το
δε της πρωτευούσης Ευρύχου δεν
άποφέρει οίους δικαιούται τις να προ-
σοκά καρπούς. Ουδόλωσ περιποiei
τιμήν τοις έν Ευρύχου η άδιαφορία
αυτη προς τά κοινοτικά, η καλή των
όποιων λειτουργία ου μόνον αυτοις θα
ώφελει, άλλά και τον ζήλον των πλη-
σιχώρων θα ηγειρε. Πρό διετίας δι-
ετηρέιτο ένταυθα και παρθεναγωγεί-
ον, εις θ 20 αγγλ. λίραις έχρηγούν-
το ύπό της Κυβερνήσεως, καλύπτου-
σαι σχεδόν τον μισθόν της διδασκά-
λου, και όμως άγνωσον διά ποίαν αι-
τίαν κατηργήθη άπαρατηρήτως. Πρός
δε ύπήρχεν άναγκασήριον, έξ ου με-

γάλας τῷ όντι ωφελείας είχαν,
πλείονας των 50 συνδρομητών αριθ-
μούν, άλλά και τούτο δεν παρήλθεν
έτος και διελύθη.

Ταυτα πάντα δεν χαρακτηρίζουσι
λαδόν επιζητούντα την προαγωγήν και
ευδαιμονίαν του, ουδ' επιστραγίζουσι
την έρεσιν ην εκάστοτε δεικνύομεν προς
την πρόοδον ημών.

Εν Σολέα 27 Ιουνίου 1889

Είς παρατηρητής.

—:):—

Διά την «Σάλπιγγά» μας.

Δεν ζεύρεις με πόσην λαχτάραν
και με πόσην όρεξιν κουβαλιούμεθα
ς' τον γύρον του δασκάλου μας, 'σαν
κόλιοι ς' το πτώμα, να διαβάση την
«Σάλπιγγά» μας όσάκις την λάβομεν
για ν' ακούσωμεν ταις προκοπάδες
πούκαμεν η προσβεία μας. Μα έως
τούρα βλέπομεν μόνον πολλάς διασκε-
δάσεις, μεγάλας τιμάς και καλά φα-
γητά. Προσπαθούν φαίνεται οι Έγ-
γλέζοι να μας τους χορτάσουν καλά
μ' αυτά όλα και να μας τους στείλουν
με 5—6 δακάδας βάρους παραπάνω εις
τον καθένα, άλλά φοβοῦμαι με εύκαι-
ρην την τζέπην και μ' εύκαιρα τά χέ-
ρια.

Με τά φαγητά και με τά καρναβα-
λάτα φορέματα που τους έφορεσαν,
ουτε η κοιλιά μας σταματά τον ταμ-
πουρά, ουτε το ζιμποῦνι και το βρακί
μας κλείουν το στόμα των. Έγώ, ο-
ταν έγειναν εκείνα τά συλλαλητήρι-
α, κατέβηκα εις την Λεμησσόν με μι-
αν ποδήναν και ώρκισθηκα εις τους
άγ. Αναργύρους να μη την αλλάξω
έως ου να δω το αποτέλεσμα και οι
θαυματουργοί αυτοί,—μεγάλον τ' ο-
νόμά τους,—όχι μόνον μ' έβοήθησαν
να φυλάξω τον όρκον μου, άλλά έκαμαν
ώστε από μα, σωστή πάνω κάτω, να
μεινη μισή τώρα και περιμένω με τον
κοσκινοδρακον γείτονά μου η να γεί-
νωμεν Αδάμηδες—πριν τους καταβή
η όρεξις του πεπονιού,—(δεν ζεύρω
αν ητο πεπόνι η άλλο τι που επεθύ-
μησαν) και ν' αρχίσωμεν περιηγήσεις
σαν λόρδοι, η ν' αλλάξωμεν
την παπούτσαν και νάνδυθώμεν με τά
φύλλα της συκιάς που θά μας φέρουν
μαζή των. Τά μεγάλα εκείνα τραπέ-
ζια που τους έκαμαν τά έστολίζαν έ-
κει αι βασιλικαι μουσικαι και άπ' έδω
έκράτει το ίσον η δουλική καρδιά
μας.

Τέλος πάντων, αυτά όλα να δοῦ-
μεν που θά ξεσπάσουν και που θά τε-
λειώσουν άρά γε θ' μεινη μόνον η
γλύκα των εις τους αντιπροσώπους
μας κ' ημείς να κλαίωμεν και τους
ππαράδες που ζωδιάταμεν, η θ' άλ-
λάξη η μαύρη τύχη μας πριν πέσουν
οι τίτσιροι τοίχοί μας.

«Μισοπόδηνος.»

